

ешъ че на този свѣтъ той ми е най миль! Не смѣй да си изваджъ маскѣтъ, нѣ нужно е да си отрийкъ сълзытъ. (Тя изважда маскѣтъ си, за да си отрие сълзитъ; двамата маскыраны чловѣци си говорѣтъ по-полегка като виждатъ че тя пѣдува рѣкѣтъ на Дженаро, кой-то спи).

ПЪРВЫЙ МАСКЫРАНЪ ЧЕЛОВѢКЪ

Стига ми това, сега можѣхъ да ся завърна въ Ферраръ. Азъ бѣхъ дошълъ въ Венеція само да ся увѣрихъ за невѣрность-тъ ѣ; и наистинѣ доста видѣхъ. Неможѣхъ да ся бавѣхъ повече врѣме вѣтъ отъ Ферраръ. Този момъкъ е неинъ любовникъ, на ли? Какъ му е име-то Рустигелло?

ВТОРЫЙ МАСКЫРАНЪ ЧЕЛОВѢКЪ

Име-то му е Дженаро. Той е единъ мжжественъ пълководецъ пуснатъ на приключенія, безъ баща и безъ майка, съ една речъ единъ чловѣкъ на когото не ся познаватъ краищата. Той е въ сѣщо-то врѣме на служба въ Венеціанскѣ-тъ републикѣ.

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Глѣдай да го накарашь да дойде въ Ферраръ.

ВТОРЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Той ще дойде самъ, господарю; у други день той трѣгва за Ферраръ заедно съ мнозина отъ другары-тъ си, които сѣ чловѣци въ посолство-то на сенаторътъ Тіоноро и на пълководецъ-тъ Гримани.

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Добрѣ. Излезе истина това кое-то бѣхъ чулъ. Доста видѣхъ, ти казвамъ; можемъ да трѣгнемъ.

(Излизатъ)

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ, съ слѣпены рѣци и почти на колѣно прѣдъ Дженаро.